

[Carsten Andersen]

lag tager nogle socialpolitiske diskussioner og belyser nogle socialpolitiske problemer.

Mere tid i hjemmet sammen med forældrene er jo ikke altid lykken. Vi oplever jo børn, der løber hjemmefra, fordi forældrene ikke tager sig af dem, selv om de sidder hjemme i lang tid, så det er ikke kun det, der er spørgsmålet.

Jeg er enig i, at det måske er meget godt, at vi har haft denne diskussion i dag. Den har rejst nogle problemer, så vi er mere klar til på torsdag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Indvandrerkommuner, økommuner).

Af indenrigsministeren (Enggaard).
(Fremsat 13/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Lovforslaget har to dele, en, der drejer sig om tilskud til kommuner med mange indvandrere, og en, der drejer sig om tilskud til økommuner og mindre øer.

Vi er positivt indstillet over for den del af forslaget, der drejer sig om øerne. Vi vil gerne være med til at forhøje støtten til Samsø, Ærø og Læsø, så man fjerner eller i hvert fald væsentligt formindsker merudgifterne for befolkningen til at transportere gods og

menesker og de ekstra udgifter, som de unge har, fordi de må tage til fastlandet for at få de uddannelser, som andre unge har, inden for en rimelig kort afstand fra deres bopæl.

Desværre fremgår det ikke af lovforslaget, hvordan indenrigsministeren er nået frem til, at beløbet skal forhøjes til netop 16 mill. kr. fra ca. 12,6 mill. kr. Vi ved derfor ikke, om det er det rigtige beløb, om det slår til.

Støtten til uddannelsen af de unge på vore mindre øer er ikke foreslået forhøjet, uanset at man fra 1. januar i år forøger antallet af øer, der er med i ordningen, fra 9 til 12. Det er vanskeligt at forstå, at beløbet kan fastholdes på det samme, ikke mindst fordi det afsatte beløb på ca. 1/4 mill. kr. årligt hidtil er brugt fuldt ud. Vi vil i udvalget have disse tal begrundet og kan ikke uden videre acceptere, at de nævnte beløb skulle være tilstrækkelige.

Vi er altid velvilligt indstillet over for forslag om forenkling af de regler, der gælder for udbetaling af støtte fra staten. Det er vi også i dette tilfælde, hvor man lemper reglerne for beregningen og udbetalingen af tilskuddene, men vor forudsætning er klart den, at der er absolut sikkerhed for, at støtten går til de to formål: at ligestille øboer med andre med hensyn til transportudgifter og at ligestille unge fra øerne med andre unge, når det drejer sig om udgifterne til uddannelse efter folkeskolen. Vi vil især interessere os for, om de unge også i fremtiden vil få den støtte til at få dækket merudgifterne ved deres uddannelse, som er lovens formål.

Den anden del af lovforslaget ser vi anderledes på. Vi får her et bevis på, at regeringen handler sent og utilstrækkeligt, når det drejer sig om at gøre, hvad der er nødvendigt for at give flygtningene og indvandrerne en rimelig tilværelse og for at hjælpe kommunerne i deres arbejde på dette område.

Ministeren skriver i bemærkningerne, at der især i de seneste år har været rejst kritik af byrdefordelingen vedrørende flygtninge og indvandrere. Det var jo også sådan, at den nugældende lovbestemmelse om udligning til gavn for kommuner med særlig mange indvandrere var tænkt revideret i 1985-86. Det stod i lovteksten dengang og i loven. Revisionsbestemmelsen er enten gledet ud eller glemt, men den var i al fald et udtryk for, at